

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) N. Pasecinic
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, Iu. Cotruță, I. Țurcan

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Codreanu Constantin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Codreanu Constantin
împotriva Universității Tehnice a Moldovei cu privire la anularea rezultatelor concursului,
anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, încasarea
salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului material și
moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Codreanu Constantin și menținută hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani din 05 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 10 ianuarie 2017 Codreanu Constantin a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Universității Tehnice a Moldovei cu privire la anularea rezultatelor concursului,
anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, încasarea
salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului material și
moral.

În motivarea acțiunii, Codreanu Constantin a menționat că în baza contractului
individual de muncă din 01 septembrie 2006, a fost angajat la Universitatea Tehnică a
Moldovei în calitate de ”Conferențiar universitar” la catedra ”Electroenergetică”, Facultatea
Energetică și Inginerie Electrică, pe durată determinată de timp de 5 ani.

În legătură cu expirarea termenului valabilității contractului, la data de 05 decembrie
2011, prin ordinul nr. 614 SP din 08 decembrie 2011, angajatorul a prelungit valabilitatea
contractului individual de muncă pentru încă 5 ani prin Acordul adițional la contractul
individual de muncă din 01 septembrie 2006, cu modificarea pct. 4b al contractului și
anume: ”ales prin concurs în funcția de conferențiar universitar la Catedra Electroenergetică
din 01 decembrie 2011 pînă la 01 decembrie 2016

Afirmă că la 25 noiembrie 2016, angajatorul a emis ordinul nr. 586-sp privind încetarea contractului individual de muncă din 01 septembrie 2006 și Acordului adițional din 05 decembrie 2011 în temeiul art. 82 lit. f) din Codul muncii.

Susține că din motivul aflării sale în deplasare peste hotarele țării, ordinul i-a fost adus la cunoștință la 01 decembrie 2016.

La fel, invocă faptul că la data de 11 octombrie 2016 a depus cerere de ocupare a postului declarat vacant, iar la 31 octombrie 2016 a recepționat extrasul din procesul-verbal nr. 2 al ședinței Senatului Universității Tehnice a Moldovei din 25 octombrie 2016, conform căruia a obținut doar 7% din votul a 76 de membri ai Senatului prezenți la ședință, prin urmare nu a întrunit numărul necesar de voturi și deci nu a fost ales în funcția respectivă.

Menționează că la 15 noiembrie 2016 a depus la Ministerul Educației o contestație, iar prin răspunsul din 02 decembrie 2016 i s-a comunicat că este la discreția instituției respective privind selectarea și promovarea personalului didactic.

Consideră ilegală decizia Comisiei de concurs care a fost petrecută cu încălcarea prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de Etică și Management, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr. 1048 din 29 octombrie 2015.

Reclamantul Codreanu Constantin solicită anularea ordinului nr. 586-sp din 25 noiembrie 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă din 01 septembrie 2006 și Acordului adițional din 05 decembrie 2011, anularea rezultatelor alegerilor concursului din 25 octombrie 2016 cu privire la declararea postului vacant de conferențiar din cadrul Catedrei Electroenergetică, Facultatea Energetică și Inginerie Electrică, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu începând cu 29 noiembrie 2016, repararea prejudiciului material în mărime de 100 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 mai 2017, acțiunea înaintată de Codreanu Constantin a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Universitatea Tehnică a Moldovei a respectat procedura de desfășurare a concursului pentru ocuparea postului de conferențiar universitar la Catedra Electroenergetică, în urma căreia candidatul Codreanu Constantin nu a trecut concursul și nu a fost ales în funcția respectivă.

Astfel, prima instanță a concluzionat că cerințele reclamantului privind anularea rezultatelor concursului din 25 octombrie 2016 sunt neîntemeiate.

Totodată, prima instanță a reținut că deoarece Codreanu Constantin nu a trecut concursul pentru ocuparea postului de conferențiar universitar la Catedra Electroenergetică și nu a fost ales în funcția respectivă, Universitatea Tehnică a Moldovei a decis încetarea raporturilor de muncă cu Constantin Codreanu pe motivul expirării termenului contractului individual de muncă din 01 septembrie 2006, neexistând temei de prelungire a contractului individual de muncă, precum și încheierea unui nou contract de muncă.

Deci, având în vedere că nu a fost constatată ilegalitatea ordinului nr. 586-sp din 25 noiembrie 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă din 01 septembrie 2006 și Acordului adițional din 05 decembrie 2011, dar și rezultatelor concursului din 25 octombrie 2016, prima instanță a reținut și netemeinicia pretențiilor cu privire la încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului material și moral, acestea fiind cerințe subsecvente.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Codreanu Constantin și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 mai 2017.

La 09 februarie 2018, Codreanu Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Codreanu Constantin, în motivarea recursului a menționat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Astfel, invocă faptul că instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Susține că în sensul prevederilor art. 108 din Codul educației, misiunea de verificare a asigurării responsabilității publice a instituțiilor de învățământ superior revine Consiliului de etică și management, care se constituie la nivel național, este o structură deliberativă independentă și funcționează în baza unui regulament elaborat de Ministerul Educației.

Consideră că evaluarea concursului, satisfacerea/nesatisfacerea examinării petiției adresate Ministerului Educației, urma a fi examinată de către Consiliul de etică și management.

În consecință, relevă că instanța urma să atragă din oficiu în calitate de intervenient principal Consiliul de etică și management întru elucidarea tuturor pretențiilor și circumstanțelor expuse.

La 20 martie 2018, Universitatea Tehnică a Moldovei a depus referință la recursul declarat de Codreanu Constantin, solicitând respingerea acestuia cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 07 noiembrie 2017, iar la 22 ianuarie 2018, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin dovada de primire (f.d. 197).

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 09 februarie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Codreanu Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Codreanu Constantin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari